

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

**MEZŐTÚR-TISZAZUGI VÍZGAZDÁLKODÁSI TÁRSULAT kontra
MAGYARORSZÁG**

(5503/02 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2005. július 26.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Mezőtúr-Tiszazugi Vízgazdálkodási Társulat kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*

A.B. BAKA,

R. TÜRMEŒ,

K. JUNGWIERT,

M. UGREKHELIDZE,

D. JOČIENĚ,

D. POPOVIĆ, *bírák,*

és S. NAISMITH, *a Szekció hivatalvezető-helyettese*

2005. június 28-án zárt ülésen tartott tanácskozás után

az említett időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (5503/02. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar társulat, a Mezőtúr-Tiszazugi Vízgazdálkodási Társulat (a "kérelmező") 2001. augusztus 6-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Varga G. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára képviselte.

3. 2004. március 3-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódsásával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező az 1995. évi LVII. tv. alapján létrejött, mezőtúri (Magyarország) székhelyű vízgazdálkodási társulat.

5. 1996. december 18-án a kérelmező fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Szolnoki Városi Bíróságtól egy korlátolt felelősségű társaság ellen. 1997. március 27-én az alperes a fizetési meghagyással szemben

ellentmondással élt és viszontkeresetet terjesztett elő a kérelmezővel szemben. Az eljárás polgári perré alakult.

6. A Városi Bíróság 1998. február 20-án, április 8-án és szeptember 16-án tárgyalást tartott. Közben, 1998. július 10-én, a Városi Bíróság pénzbírságot szabott ki a kérelmező jogi képviselőjére, mert a bíróság által kért dokumentumokat nem terjesztette elő.

7. 1998. október 22-én a bíróság építész szakértőt rendelt ki. A szakértő 1999. május 14-én terjesztette elő szakvéleményét. A felek 1999. június 18-án, illetve szeptember 23-án terjesztették elő észrevételeiket.

8. Az 1999. szeptember 24-én tartott bírósági tárgyaláson a kérelmező jogi képviselője nem jelent meg. A bíróság a jogi képviselőt pénzbírsággal sújtotta, továbbá nyilatkozattételre hívta fel, melynek a jogi képviselő október 29-én tett eleget.

9. A Városi Bíróság 1999. december 13-án és 2000. március 27-én tárgyalást tartott.

10. 2000. május 31-én a bíróság meghallgatta a felek jogi képviselőit, a szakértőt és néhány tanút.

11. 2000. június 8-án a Városi Bíróság elutasította a kérelmező keresetét és részben helyt adott az alperes viszontkeresetének.

12. 2000. november 23-án a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság elutasította a kérelmező fellebbezését. A kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

13. 2003. április 17-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a felülvizsgálati kérelmet.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

14. A kérelmező azt panaszolja, hogy pere ésszerűtlenül hosszú ideig tartott, megsértve az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését, amely kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy...bíróság tisztességesen és ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

15. A Kormány vitatja a panaszt.

16. A figyelembe veendő időszak legkésőbb 1997. március 27-én kezdődött és 2003. április 17-én ért véget. Ilyen módon három bírósági szinten hat évig tartott.

A. Elfogadhatóság

17. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

18. A Bíróság emlékeztet arra, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, a Bíróság esetjogában lefektetett kritériumok figyelembe vételével kell megítélni, különös tekintettel az eset bonyolultságára, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartására és arra, hogy mi volt a per tétje a kérelmező számára (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

19. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

20. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság megállapítja, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy érvet, amely arra bírná a Bíróságot, hogy a jelen ügyben eltérő következtetésre jusson. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért a 6. Cikk 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE AZ ELJÁRÁS TISZTESSÉGES VOLTA TEKINTETÉBEN

Elfogadhatóság

21. A kérelmező azt is panaszolta, hogy a hazai bíróságok fenti eljárásban hozott határozatai hibásak. A kérelmező az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésére hivatkozott.

A Bíróság szerint azonban az ügy iratai alapján nincs jele annak, hogy az ügyet tárgyaló bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen lett volna. Pusztán az a tény, hogy a kérelmező elégedetlen a per kimenetelével, önmagában nem alapoz meg valószínűsíthető igényt a 6. Cikk megsértése tekintetében.

Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s

ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 44555 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

24. A Kormány túlzottnak találta a kérelmező igényét.

25. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért a követelés ezen részét elutasítja. Azt azonban elismeri, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett (ld. *Comingersoll S.A. v. Portugal* [GC], no. 35382/97, § 36, Reports of Judgments and Decisions 2000-IV). Méltányossági alapon ítélve a Bíróság 500 eurót ítél meg a kérelmező számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező ilyen címen nem támasztott követelést.

C. Késedelmi kamat

27. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG

1. 6 szavazattal 1 ellenében az eljárás elhúzódásával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlanná nyilvánítja;
2. 5 szavazattal 2 ellenében *megállapítja*, hogy az Egyezmény 6 Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. 5 szavazattal 2 ellenében *megállapítja*,
(a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése

szerint véglegessé válik, a kérelmező nem vagyoni kárának megtérítéseként 500 eurót (ötszáz euró) és az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális hitelkamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további követeléseit egyhangúlag *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2005. július 26-án a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. NAISMITH
hivatalvezető-helyettes

J.-P. COSTA
elnök